

DOSSIER DE PREMSA

FELIÇMENT, JO SÓC UNA DONA

A PARTIR DE LA NOVEL·LA DE MARIA AURÈLIA CAPMANY

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ: MARGALIDA ESTELRICH

Dramatúrgia i direcció: MARGALIDA ESTELRICH

Ajudant de direcció: Judith Pujol

Intèrprets:

Agnès Esquerra: *Carola 2*

Albert Mèlich: *Feliu Tobias, Agustí Turull, Esteve Plans, Adrien Desneval*

Ana P. Jiménez: *Noia 2, Acordionista*

Anaïs Garcia: *Carola 3*

Helena Bagué: *Carola 1*

Laura G. Garcia: *Noia 4*

Mònica Hernández: *Noia 3*

Padi Padilla: *Carola Narradora*

Rebeca Raya: *Noia 1*

Veü en off Maria Aurèlia Capmany: Ana M. Ricard

Escenografia, vestuari i il·luminació: Carlota Masvidal, Carmen Padró i Jennifer Sotillo

Ajudant d'escenografia: Marta Banal

FELIÇMENT, JO SÓC UNA DONA, és un taller d'escenificació de 4rt curs de l'Institut del Teatre de Barcelona, que es va presentar a públic el 15 de juliol del 2011, amb funcions el 15, 16 i 17 de juliol, en el Teatre Estudi de l'Institut del Teatre.

Per què aquesta obra?

Dur a escena una obra relacionada amb Maria Aurèlia Capmany era a la vegada un repte i una assignatura pendent. Aquesta dona, esquerranera, catalana, pedagoga, escriptora, filòsofa, intel·lectual compromesa, autora teatral, directora, activista... va ser des de molt prest i amb les seves memòries una autora que m'acompanyava com a llibre de capçalera. Vaig arribar a ella a través de la meua feina de mestra, per allò que contava sobre l'Institut Escola, l'ensenyament lliure i el que ella creia que s'havia d'ensenyar a les escoles, poc a poc vaig anar descobrint la seva narrativa, els articles, la seva vessant d'activista feminista... Temps després, quan el cuquet del teatre m'havia devorat ja l'ànima per fer-la seva, vaig retrobar la Maria Aurèlia, aquest cop en el seu vessant més teatral, els anys a l'Escola D'Art Dramàtic Adrià Gual, les seves obres i adaptacions, i els seus esforços per introduir el teatre a l'escola. Com molts d'altres dramaturgs catalans de les darreries del segle XX ha estat arraconada dels escenaris, així que tenia la necessitat de tornar a posar les seves paraules sobre l'escena.

El primer impuls va ser de portar a escena la seva vida i fer una dramaturgia d'aquest calidoscopi tan interessant, però aviat em vaig adonar que seria encara més fidel fer-ho expressant les seves idees a través d'un personatge fictici, tal i com ella ho havia fet tantes vegades, un personatge que a més hagués sortit de la seva mà. Així va ser com vaig anar a la novel·la "Feliçment, jo sóc una dona", per moltes raons. El títol ja era prou suggeridor, però a més, aquesta novel·la fou escrita per la Maria Aurèlia just després d'acabar de publicar l'assaig *La dona a Catalunya* i així Capmany dota a la protagonista de l'obra de la capacitat de reinventar-se a ella mateixa segons les circumstàncies, i veiem a través del seu recorregut vital un ampli ventall de les tipologies de la dona catalana durant el segle XX: l'obra, la burgesa protofeminista, la prostituta, la dona revolucionària del 36, la burgesa estraperlista, la dona alliberada...

Per fer la dramaturgia de la novel·la vaig beure molt de les obres de teatre i de les adaptacions de la mateixa Maria Aurèlia, obres com: *Vent de garbí*

i una mica de por; Dones flors i pitança; Verge, però no del tot; Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret, advocat dels obrers de Catalunya; Tu i l'hipòcrita; Un lloc entre els morts; etc i vaig veure com ella utilitzava codis diferents d'interpretació i de posada en escena, feia servir cançons populars a les quals hi posava la lletra. Així va ser com es va anar gestant l'adaptació de "Feliçment, jo sóc una dona". Amb la doble intenció de fer un retrat de la dona i a l'hora de retre un merescut homenatge a aquesta dona, puntal de la cultura i de la història del nostre país durant el segle XX.

Margalida Estelrich.

<< Una de les més bones sorts que pot tenir un home en aquesta dissortada vida és, si decideix establir-se a Barcelona, anar a raure al vell voltant de Maria Aurèlia Capmany. Maria Aurèlia polaritza tot allò que hi ha de ver i de lliure en el món que coneixem. És la dona sense sorpresa, a no esser que ens sorprengui- que ja podria!- la intel·ligència com a ferment de la veritat i la llibertat. A casa seva, en el cor de l'Eixample – per a ella, barcelonina d'avior, és, encara, fora porta -, hi ha tot de gent que trafega, que fa coses, que actua, que escriu, que fa teatre, que canta, fins i tot gent que llegeix... Aquesta gent, sobretot, riu, està contenta – que no vol dir que estigui satisfeta, ai!(...) Maria Aurèlia és tal com és, la viva presència de la veritat i de l'autenticitat.>>

Jaume Vidal Alcover, al pròleg de *Dones, Flors i Pitança*

“ Maria Aurèlia va ser , per a mi, la terra i les ànsies de volar”

Montserrat Roig

L'autora

Maria Aurèlia Capmany i Farnés.

Barcelona, 3 d'agost de 1918- 2 d'octubre de 1991.

Aquesta escriptora i pensadora catalana, filla d'Aureli Capmany, un reconegut folklorista, va estudiar a l'Institut- Escola i llavors va fer estudis de filosofia a la Universitat. Per ajudar a l'economia familiar va fer de talladora de vidre, fins que es va abocar de ple a l'ensenyança i la pedagogia, sense deixar d'escriure. Tot i que el gran corpus de la seva obra és la narrativa, també té un extens treball d'assaig, articles de periodisme, teatre, guions, etc. Va tenir també una forta vessant política i fou regidora de cultura per l'Ajuntament de Barcelona.

Algunes de les seves obres són:

Narrativa:

- Necessitem morir
- L'altra ciutat
- El cel no és transparent
- Betúlia
- Tana o la felicitat
- El gust de la pols
- Un lloc entre els morts
- Feliçment, jo sóc una dona
- Lo color més blau

Teatre:

- Tu i l'hipòcrita
- El desert dels dies
- Vent de garbí i una mica de por
- Dones, flors i pitança

- La cultura de la Coca-Cola
- Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret
- Tirant lo blanc

Memòries:

- Pedra de Toc
- Pedra de Toc-2
- Mala memòria
- Això era i no era

Assaig:

- La dona a Catalunya: consciència i situació.
- "El escritor como traductor"
- La joventut, és una nova classe?

El text (la novel·la)

“Feliçment, jo sóc una dona” és una novel·la que escriu Maria Aurèlia Capmany a Mallorca entre el 1968 i el 1969. Com remarca Guillem Jordi-Graells en les obres completes de la Maria Aurèlia, amb la història de Carola Milà, la Maria Aurèlia afronta el nou repte d’escriure sobre una dona pràcticament sense passat, sense la influència de l’estirp, i que es determinada per la seva condició de dona, fent seva una tradició de marginalitat que, en alguns casos excepcionals, les dones han estat capaces de revertir en benefici propi.

És la narració de la vida d’una dona nascuda en les condicions més baixes, d’una mare de mala reputació i que va desaparèixer quan ella feia cinc anys, fins que arriba a la posició més elevada, amb diners, respectada i envejada.

<<L’Esteve Plans és un bon mestre. Al seu costat aprenc a perfumar-me i a menjar bé. Aviat m’adono que ha arribat al límit de la meva ascensió i que si vull seguir pujant he de jugar fort. És una jugada senzilla: tot a un sol número. I guanyo.>>

Carola Milà

Però en aquesta constant lluita per la supervivència es mou sempre entre la necessitat dels diners i la recerca de l’amor i la llibertat, una felicitat, aquesta, que només assoleix en un breu període de la seva vida.

<<L’atzar va posar al meu davant l’home més bo que he conegut sobre la terra. El més bo, el més noble, el més valent. El més temerari també, per això la seva vida va ser tan breu. L’atzar també me’l robava i em deixava presa d’una soledat esfereïdora. Donaria tots els anys de la meua vida pels dos anys escassos que vaig viure amb ell>>

Carola Milà

En el seu néixer i renéixer, en la necessitat de reinventar-se (fins i tot adopta noms diferents: Carmina Torres, Llorença Torres, Judith Nagy), ens

trobem perfils de la dona, segons el seu estatus social, treball, econòmic, etc.

La novel·la se'ns planteja com a la publicació de les memòries de la Carola Milà com a encàrrec d'un editor; i sovint fa broma amb la censura d'aquest editor, amb allò que no es diu; Capmany aprofita per jugar un cop més amb la circumstància de la censura editorial que tant la va collar durant la seva vida. I acaba amb el propòsit de la Carola Milà d'escriure unes altres memòries a partir de tots els textos que han estat censurats per l'editor.

<< La tendresa és un estrany sentiment que perdura >>

Carola Milà

L'obra

La dramaturgia parteix de la doble voluntat de posar en escena la vida de la Carola Milà i a l'hora de retre de manera explícita un homenatge a la persona que fou la Maria Aurèlia Capmany. Així, qui obre i tanca la representació són les paraules de la pròpia Maria Aurèlia, en una veu en off i que fan de marc a la història que llavors es narrarà. La vida de la Carola Milà.

A partir de la idea d'una dona que es reinventa a ella mateixa per tornar a néixer de bell nou, la Carola Milà es representada per quatre actrius diferents, una és la Carola narradora que ens acompanya durant tota l'obra i és el motor i la columna vertebral de l'espectacle. Les altres corresponen a etapes diferents de la Carola Milà, la joveneta impetuosa, que va cercant el seu lloc; la dona que agafa el bou per les banyes i per sobreviure es dedica a la prostitució, i la burgesa acomodada que decideix fugir buscant la llibertat i la felicitat. Els homes, en canvi, en la vida de la Carola, tenen una mateixa acció, la funció de trampolí, són les circumstàncies per desenvolupar-se, per això es va optar per a que els encarnés un mateix actor, tret de l'únic home que va estimar la Carola, que es representat per ella mateixa. Aquest canvi coincideix també amb el fet que a la novel·la és un capítol que narra en tercera persona, quan la resta són narrats en primera persona.

De la mà de la narradora sorgeixen espais diferents amb salts temporals importants i que ens permeten recórrer bona part de la història del nostre país, les lluites obreres del principi de segle, els intents de les burgeses profeministes, l'encarcament noucentista, l'esclat de la guerra, la posició de la burgesia, etc. La narradora s'ajuda de quatre noies que troba al principi de la narració per anar construint tots aquests llocs imaginaris. És una obra on la coralitat juga un paper molt important, tant en la posada en escena com en el text. La Carola són una i són moltes dones.

Aquesta obra va ser concebuda com a taller d'escenificació de fi de carrera a l'Institut del Teatre dins aquest curs passat.

Qui som?

<u>DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ:</u>

MARGALIDA ESTELRICH OBRADOR

Felanitx (Mallorca), 1971

Llicenciada en arts escèniques, especialitat de dramaturgia i direcció (Institut del teatre, 2011). Diplomada en magisteri, especialitat de ciències (1993) i Especialista universitari en Educació Física (1998). Ha realitzats nombrosos estudis sobre literatura i llengua catalana, així com també en els àmbits del teatre i de la pedagogia. En l'àmbit de la direcció escènica, ha dirigit nombroses obres, destacant: Pere i el Llop, de S PRokofiev, conjuntament amb la Banda de Música de Felanitx ,2003. Homenatge a Miquel Martí i Pol , guardonat amb el premi Baldiri i Reixac, 2004. Es pou de sa Lluna, rondalla popular amb música de Derek Bourgeois, Auditori Municipal de Felanitx, 2005. La guineu i el raïm, de Figuerido, Portocolom 2006. Dir Bauçà, el millor homenatge. Espectacle poètic presentat en el nomenament de Miquel Bauçà com a fill il·lustre. 2006. L'amor de les tres taronges. Espectacle infantil, Portocolom 2010. Ha treballat d'ajudant de direcció amb Joan Castells "La Importància de ser Frank". Institut del Teatre, 2010-2011, i com a assistent amb Carlota Subirós "Alícia", Teatre Lliure, 2009. Ha publicat el llibre: Quatre obres de teatre per a nins Editorial Es far de les crestes, 2005. Ha realitzat diverses conferències en torn del teatre i la educació a la Universitat de les Illes Balears i a la Universitat de Barcelona: *Poesia, un trumfo mal jugat. UIB, 2005 *Teatre i poesia, binomi o tàndem. UB, 2008 *Teatre a l'escola: de la llavor a la realitat. UB, 2010 *De la narració a l'escenificació i torno a tirar. UB, 2011

<u>INTÈRPRETS:</u>

AGNÈS ESQUERRA

Barcelona, 1981. Llicenciada en Enginyeria Industrial per la UPC. Comença fent teatre als 12 anys al Centre Cultural Sala Cabañes de Mataró. Amb 19 anys s'uneix al grup de teatre Enginyers a la UPC, creat per Albert

Espinosa, on més endavant és dirigida per Ana Barjau i Ferran Utzet. Al 2003 es forma en cant a l'escola Eòlia, on funda el grup vocal *D.O.* dirigit per Anna Valldeneu i Gustavo Llull. Al 2006 entra a estudiar a l'Institut del Teatre en l'especialitat de text, on participa en tallers dirigits per Gemma Bertran, Konrad Zchiedrich, Stephane Levy i Joan Castells. Actualment és actriu de la companyia *Buits i Nous* amb l'espectacle de Núria Vizcarro *Mediocres*, dirigit per Joan M. Albinyana i també és cantant del *Concert Monocromàtic*, una creació experimental duta a terme pel cyborg Neil Harbisson

ALBERT MÈLICH RIAL

Barcelona, 1983. Llicenciat en art dramàtic, especialitat d'interpretació, per l'Institut del Teatre al Centre del Vallès. 2011. Llicenciat en geografia per la Universitat Autònoma. A rebut formació en Dansa, acrobàcia i biomecànica. Com a actor ha participat en diversos muntatges dels quals destaquen: *Anita Coliflor*, de Pablo del Rosal, i *Els Mediocres*, de Núria Vizcarro i dirigit per Joan Manuel Albinyana.

ANA P. JIMÉNEZ

Diplomada Pedagogia teatral a l'Institut del Teatre d'Osona. Graduada en Art dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona. Clown al Nouveau Clown Institute amb Jango Edwards, Leo Bassi, Virginia Imaz y Màgic Andreu entre d'altres. Improvisació amb Bats Improv, San Francisco. Stage internacional de Commedia dell'arte a SIAC, l'Escola de l'actor còmic d'Antonio Fava. Itàlia. Direcció escènica amb Pau Miró. Com a actriu de teatre ha treballa a l'obra de Commedia dell'arte *La pazzia d'Isabella*. Component de la cia. Einstein sisters clowns. Teatre infantil. Pallassa de l'espectacle infantil circ a cinc. Actriu al monòleg *La minyona suïcida* a l'obra *Canprosa*, dirigida per Ferran Audí. Actriu a *Edmond*, dirigida per Xicu Massó. Actriu de la Cia. Males Companyies. Espectacle *Pim, pam, pum* de Ionesco, premi especial del jurat a la Mostra de Teatre de Barcelona 2005. Teatre Llantiol cicle "Nit de Poetes". Cia. Teatre de Reserva. Té una llarga experiència pedagògica com a professora de teatre per a nins i també per adults. Ha treballat també en sèries de televisió, col·laboradora en programes de ràdio i també com a cantant. Actualment

està rebent estudis d'acordió.

ANAÏS GARCIA

Cursant l'últim curs de la llicenciatura d'art dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona .Titulada en interpretació a l'escola Estudis de Teatre de Berty Tovías, que segueix la pedagogia de Jacques Lecoq (1997-2000). La seva formació comença amb la clown Merche Ochoa (1994-97). Complementa els seus estudis amb cursos d'acrobàcia i de dansa contemporànea. A nivell professional destaquen el paper protagonista a Yermade F.G.Lorca dirigit per Berty Tovías fent temporada a Barcelona al Guasch Teatre (Temp. 2001-02). Protagonista en l'espectacle infantil En Blanc dirigit per Txema Segura. Una producció d'ARTEVENTS pel Saló del Llibre de Barcelona 2005.L a nariz, creació col·lectiva amb treball de màscara amb la companyia xilena La ira teatro, dirigit per Felipe Cabezas, 2007. Temporada al Versus i gira pel nord d'Espanya amb La caiguda de l'Imperi romà amb la companyia Teatre Arca (2009-10) amb qui participa també en el muntatge La guerra dels fràgils dirigit per Toni Albà (2009). Estrena L'Impostor, versió del Tartuf de Molière, a la Fira de Teatre de Tàrraga 2010 sota la direcció de Frederic Roda, al Teatre de Ponent de Granollers i Teatre del Sol de Sabadell (2011).Preparant temporada al Teatre Gaudí amb aquest mateix espectacle per l'octubre 2011.

HELENA BAGUÉ

Diplomada en la formació d'actriu cantant per l'escola superior d'art dramàtic Eòlia de Barcelona. I diplomada en Magisteri Musical per la Universitat de Barelona 2005. Formació d'interpretació amb Josep Galindo, Àngels Bassas, Carol López, Quim Dalmau, Sandra Monclús, entre d'altres. Formació de cant, tècnica "Voice Craft" amb Viv Manning, Anna Valldeneu, Nina, Gustavo Lull. Formació de dansa amb Laura Vila, Teresa Garcia, Numil Guerra, Núria Legarda. Aula de teatre de Figueres. Formació en interpretació, veu i dansa amb professors com Marc Sala, Quico Portero, Clara Valero i Ciel Broijmans. (tres anys). A més a realitzat cursos de dansa contemporània i de lluita escènica, pedagogia del teatre i piano i sofeig. Ha treballat en diversos muntatges musicals: Durant els anys 2005 al 2008- Actriu-cantant principal de la companyia de teatre professional per a tots els públics País de Xauxa, amb més de 300 actuacions arreu del territori català. Actriu de la companyia de teatre d'acció i medieval

Drakonia, amb actuacions i animacions arreu de l'estat espanyol. El 2008, Workshop del musical Aloma amb Joan Lluís Bozzo. El 2009, Audició (Curs de pràctica professional d'Eòlia) amb la direcció de Carol López. Club Capitol. Durant el 2009-2011, *Alícia ja no viu aquí*. Dir. Josep Galindo i Pablo Ley. Estrena al Festival Temporada Alta de Girona, dues temporades al Teatre Tantarantana i en actual gira. El 2011, "Sánchez Pernil Aclamat" Dir. Joan Yago. Personatge Secretària general. Del 2008 al 2011 Co-fundadora de la companyia d'espectacles per a tots els públics "El Pot Petit". Actualment fent actuacions arreu del territori català. També a treballat en cinema i televisió i en publicitat.

LAURA GISELA GARCÍA

Diplomada en l'"Instituto Universitario Nacional de las Artes" (Argentina). Actualment cura el diploma de teatre i educació a l'Institut del Teatre d'Osona i magisteri en la Universitat de Barcelona. Ha estudiat amb Ernesto Torchia, Gustavo Bonamino, Victor Bruno, Nancy Tuñon. Mim Teatral amb Roberto Escobar i Igón Lerchundi, Clown amb Merche Ochoa, i un llarg etcètera de cursos relacionats amb les arts escèniques i la pedagogia teatral. Ha intervengut en el "Laboratorio Internazionale de Commedia dell'Arte" (1998, Itàlia), i ha participat a la XIII escola d'antropologia I.S.T.A d'Eugènio Barba el 2004. Professionalment està abocada en l'àmbit de la pedagogia tot i que ho combina amb la feina com a actriu. Es fundadora de la cooperativa Creactiva educadors.

MÒNICA HERNÁNDEZ

Estudia segon curs en la Llicenciatura en Art dramàtic. Institut del Teatre Barcelona i tercer curs en la Llicenciatura en Humanitats. Universitat Pompeu Fabra Barcelona. Ha realitzat cursos de dansa, saxofon, clown, manipulació de titelles i de tècnica vocal. També va estudiar a Memory, teatre musical. Ha fet cursos de música, tècnica vocal i cant clàssic a l'escola de Música Mestre Montserrat de Vilanova i la Geltrú. Com a experiència d'actriu, ha treballat en els muntatges: "Shakespeare Desplaçat, Macbeth" – Albert Boronat (2010) Taller d'Espai Escènic conjunt entre alumnes de direcció, escenografia i interpretació de l'Institut del Teatre. "L'Armari" – Montse Obrador (2010). Projecte Inter Actua encarregat per l'Associació de Familiars i Amics dels Malalts Mentals del Garraf (AFAMMG). "Insomni, d'Antoni Bauçà" – Margalida Estelrich

(2010). Taller de Coreografia. Institut del teatre. "Shakespeare Desplaçat, Puck" – Margalida Estelrich (2009). Taller d'Espai Escènic conjunt entre alumnes de direcció, escenografia i interpretació de l'Institut del Teatre. "Soul Bandit's" Cantant i membre del grup de música soul (2009-2010). Va treballar a PORT AVENTURA - Actriu i titellaire (2007-2008), i també a "Chicago" , Taller interpretació. Memory(2008) i a "Perfomance" de la Federació d'Amics del Carnaval de Vilanova i la Geltrú (2008). Ha guanyat el Tercer premi en declamació de poesia (Any Jacint Verdaguer). Generalitat de Catalunya. (2003)

PADI PADILLA

S'inicia en el món del teatre amb la companyia Teatre de la Nau en la qual, de la mà del seu director, Eles Alavedra, es forma com a actriu. Més tard entra a formar part de la companyia La Paparra i realitza muntatges de carrer i animació. Paral·lelament treballa amb Frederic Roda a l'espectacle infantil *Grúmic, un somni de tardor*. Amb la companyia Teatre a la Deriva estrena a la sala Versus Teatre de Barcelona l'espectacle infantil *Ja puc anar al cole*. Treballa com a presentadora en la companyia P.O.L.S. (*Palcoscenico d'Opera Lírico Spinto*) a las sales Espai Barroc i Luz de Gas de Barcelona. Amb la companyia Chantapufis estrena *Despistes y franquezas, cuentos de M. Benedetti* iniciant una gira per tot l'Estat. El 2004 va estrenar a Barcelona *Cortázar: Algo bestiaro, ciertos cronopios* amb Meridiano 70 y medio Teatro, companyia amb la que ha seguit treballant en espectacles com *Entre les Ones*. Virginia Woolf, paraula i vida, sobre textos de l'escriptora Virgínia Woolf i el darrer muntatge *Simone*, inspirat en la vida i en l'obra de la Simone de Beauvoir. Actualment combina la seva feina com a actriu a la companyia Meridiano 70 y medio Teatro, a Comediants, on realitza animacions, i és professora de teatre a diferents centres d'educació secundària.

REBECA RAYA

Nascuda a Andorra, 1982. Ha realitzat estudis en interpretació cinematogràfica i escènica, i altres relacionats amb el món del cinema a UACE, Barcelona. També ha estudiat comèdia musical a l'Escola Dansa Teatre i de teatre musical a Memory. Així com estudis de solfeig i veu, a més de participar en diversos tallers de teatre. Com actriu a treballat en "BAÑO DE DAMAS" (Shirley) de Roberto Urrbina. Cia. ABRAPALABRA al

Cincomonos Espai d' Art de Barcelona.. "A LOS HUEVOS TUYOS" Cabarets Improvisats en la Sala Apolo de Barcelona. 2009. "SHOWS MUSICALS DE TERROR " del Panic Atac 2008 . "LOS INJUSTOS" (Terrorista Ainoha) estrenada 2008 en el teatre "La Riereta" de Barcelona. UACE. Direcció de Luis López Puebla., etc També ha treballat com a cantant en diversos muntatges, model, i fa classes de teatre a nens. Com a actriu de cinema ha participat en diversos curtmetratges i també com a ajudant en pel·lícules com "El perfume".

ESCENOGRAFIA , VESTUARI I IL·LUMINACIÓ

CARMEN PADRÓ:

Estudiant d'escenografia a l'Institut del Teatre, ha realitzat el disseny d'escenografia, vestuari i il·luminació de l'espectacle "Radius" d'Abel Vernet, Teatre Estudi de Barcelona, 2011. De "Sanchez Pernil Aclamat" de Joan Yago, Teatre Estudi , 2011. De "La Importància de ser Frank", taller de l'Institut del Teatre dirigit per Joan Castells en el Teatre Ovidi Montllor, Barcelona 2011. De la "Feísima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel" de Joan Yago, cia "La calòrica", y premi de públic i de jurat en la 10a edició del Festival de ESCENIA 2011. De "La bona persona de Sechuan" de Konrad Zsc-hiedrich a l'Institut del Teatre. De "El paseo de Federico" Institut del Teatre, 2008.

Disseny d'escenografia de "Cap animal pot ser snob, a l'Institut del Teatre; de "Roberto Zuco" dirigida per Eva Hibernia a Porta4, Barcelona. I de "El Principito" de la companyia Dos Lunad Teatro. 2005

Il·luminació i tècnic de llums a "Descontextualitzacions" de Alfonso Zorro. ESAD de Sevilla 2007. I a "Combate de negros y perros" ESAD, Sevilla 2006-2007. "Suspendidos" d'Afonso Zorro. ESAD de Sevilla, 2006

També ha pres part en el disseny de producció, fotografia i personatges d'albums curtmetratges. També ha dissenyat i construït l'exposició "Mujeres de Teatro". Festival de Teatro Hispanoamericano. Càdis, 2005

CARLOTA MASVIDAL

Estudia quart curs d'Escenografia a l'Institut del Teatre, també ha fet un curs de patronatge a l'Instituto Central de Patronatge, Corte y Confección Sistema Martí (Barcelona), 2010

En teatre , ha participat amb treballs relacionats amb escenografia, figurinisme i construcció de vestuari en: "La Bella Helena", d'Offenbach. Direcció d'escena Jordi Purtí. Direcció musical: Daniel Garcia. Cor de Cambra de Sant Cugat pel Festival Nits de Música al Claustre. "No tots els justos són russos", direcció de Gerard Iravedra. Dramatúrgia d'Albert Boronat a partir de *Els justos*, d'Albert Camus. Tesina d'interpretació de Arnau Puig, Marc Rius i Diana Torné. 2011. "Musicolèpsia. Rapsòdia per a 7 putes", companyia de dansa Lanònima Imperial, Teatre Nacional de Catalunya, 2011. Amb direcció de Juan Carlos Garcia. Ajudant de la figurinista Ariadna Papió . Ajudantia a "Sánchez pernil aclamat", de Joan Yago. Tesina de direcció. 2011. La importància de ser Frank" d'Òscar Wilde, direcció de Joan Castells, tutoritzat per Pep Duran, Taller de quart d'Escenografia, 2011. Performance "Mi cuarto", al festival POETICAE de Montcada i Reixac, 2010. Col·laboració en l'espectacle teatral "El ball de les bruixes" de Viladrau (Girona). 2008, 2009 i 2010. "Bert and Brechtfast" obra de creació de Carol López inspirada en la vida i obra de Bertold Brecht, tutoritzat per Quim Roy, Taller de tercer d'Escenografia, 2010. "Cantatataula" en col.laboració amb la companyia "La font del Vi", tutoritzat per Bibiana Puigdefàbregas i Alfred Casas, Taller de segon d'Escenografia, 2008.

MARTA BANAL

Va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat Ramon Llull. Va treballar com a becària a Televisió de Catalunya encarregant-se de la producció de continguts pel canal internacional TVCi. Durant any i mig va col.laborar en la producció i realització d'audiovisuals, sempre en l'àmbit de la direcció d'art, a la ciutat de Buenos Aires, Argentina. Posteriorment va estudiar Cuina i Gastronomia a Barcelona. En l'actualitat compagina la seva feina d'estilista d'aliments amb la llicenciatura en Escenografia a l'Institut del Teatre.

<<La dona no aconseguirà res si no comprèn i accepta que la seva lluita no és una lluita a favor de la dona sinó a favor d'una persona oprimida,

utilitzada, injustament tractada i, precisament per això, quan arribi a aquest convenciment farà causa comuna amb totes les reivindicacions justes de la terra, les laborals, les nacional, les racials.>>

Maria Aurèlia Capmany

La premsa ha dit: